

Сценарій до Дня пам'яті жертв Голокосту

Мета: Поглибити знання учнів про Голокост під час Другої Світової війни на території Східної Європи та нашої країни, виховувати у учнів толерантність та повагу до інших народів, вшанувати _____ пам'ять загиблих у Голокості.

Обладнання: Оформлена розгорнута книжкова виставка «Злочин проти людства», на якій зібрані книги, статті періодичних видань, рекомендаційні покажчики про масове знищення єврейського населення під час Другої Світової війни.

1 ведуча: - Сколько стоит жизнь человека?

Кто имеет право убить?

Кто виновен в «жестокости века»?

И кого нам за это простить?

2 ведуча: - Миллионы оборванных жизней,

Галерея измученных лиц,

Марш задуманных зверствами мыслей,-

Всё на сотнях печатных страниц.

1 ведуча: - Откровения, книги, заметки,

Фильмы, хроники, цифры и боль

Нам оставили щедрые предки,

Чтобы мы не беднели душой ...

2 ведуча: - Но сейчас, как и в прошлые годы,

Невозможно понять одного:

Как жестокость меняла природу,

Создавая живое зверье?

1 ведуча: - Бухенвальд, Равенсбрюк и Освенцим,

Ад Майданека, Треблинский ад –

Педантично продуманный немцами

Безупречный смертельный подряд.

2 ведуча: - 27 січня у всьому світі відмічається День пам'яті жертв Голокосту. Дата 27 січня була обрана тому, що саме в цей день радянські війська визволили концтабір Освенцим, який знаходився на території Польщі. Верховна Україна прийняв 5 липня 2011 року постанову про відмічання щорічно цього дня в нашій державі.

1 ведуча: - Чи визнаємо ми в повній мірі причину того, що убивство людини людиною знову набуло такого величезного розмаху, як у роки Другої Світової війни? Світ Голокосту існує й зараз, адже Голокост не лише єврейське питання. Геноцид, расизм, націоналізм можуть торкнутися любого народу.

2 ведуча: - Зрозуміти причини сучасного геноциду, усвідомити світову історію ХХ сторіччя, зупинити фашизм, що відроджується, неможливо без знання історії Голокосту. Голокост - від Holocaust, що з грецької означає «всепалення» - визначення масових вбивств євреїв у 1933 - 1945 гг. у Європі. Голокост - це наконечник на виструганій століттями стрілі антисемітизм.

1 ведуча: - Голокост на Україні - систематичне переслідування та знищення єврейського населення України за ініціативою Німеччини німецькими нацистами, їх союзниками и колабораціоністами в 1941—1944 роках у рамках політики «кінцевого рішення єврейського питання».

2 ведуча: - За одними джерелами на території України було знищена найбільша кількість євреїв з громадян Радянського Союзу приблизно, або половина усіх жертв Голокосту, за іншими поміж 850 000—900 000 євреїв, які жили на території сучасної України. Важливим фактором, який вплинув на долю євреїв, було співробітництво організацій українських націоналістів з нацистами.

1 ведуча: - Знищення євреїв на Україні було організовано айнзатцгрупами: «В» (з кінця червня - початку липня 1941 року у Галичині та Волині), «С» - Центральна і Східна Україна та «Д» —

що дислокувався на півдні країни. На території України не було газових камер: українських євреїв розстрілювали та скидали у ями.

2 ведуча: - Маємо свідчення про 420 гетто, які знаходилися на окупованій території України, на 22 червня 1941 року: з них приблизно 60% було на території республіки, а 40% в румунській зоні окупації (що включають Чернівецьку, Вінницьку, Миколаївську та Одеську області).

1 ведуча: - Ось деякі з місць з найбільшою кількістю вбивств євреїв на Україні: Київ: Бабин Яр, жертв - близько 100 тисяч чоловік; Сирецький концтабір, жертв - близько 25 тисяч. Одеса (Голокост в Одесі), Богданівка (Доманівський район) – кількість жертв, страчених у Доманівському районі, перевищує 115 тисяч чоловік, з них близько 55 тисяч – безпосередньо у Богданівці.

2 ведуча: - Найжорстокішим і звірячим було масове вбивство євреїв у Бабиному Ярі. На світанку 29 вересня київські євреї з різних кінців міста повільно двигались вулицями в бік єврейського цвинтарю, на Лук'янівку.

1 ведуча: - Більшість з них думали, що їх чекає переїзд, але багато розуміли, що Бабин Яр - це смерть. В цей день було багато самовбивств. Родини пекли хліб на дорогу, шили похідні речові мішки, наймали підводи, двоколки. Підтримуючи один одного, йшли старенькі.

2 ведуча: - Матері несли немовлят на руках, везли їх у колясочках. Йшли люди з мішками, пакунками, чемоданами, ящиками. Діти плелися рядом з батьками. Молодь нічого з собою не брала, а люди похилого віку намагалися взяти з собою з дому якнайбільше.

1 ведуча: - Натовп людей безперервним потоком йшов по Львівській вулиці, а на тротуарах стояли німецькі патрулі. Велика кількість людей зранку до ночі рухались по бруківці; важко було перейти з одного боку Львівської вулиці на іншу. Ця процесія

смерті продовжувалася три дня і три ночі.

2 ведуча: - Люди йшли, зупиняючись, і без слів обіймалися, прощалися, молилися. Місто притихло. На Львівську вулицю, як потоки до річки, уливались натовпи з Павлівської, Дмитрієвської, Володарського, Некрасовській.

1 ведуча:- За Львівською вулицею починається вулиця Мельникова, а далі – пустельна дорога, голі пагорби, балки з крутими схилами – Бабин Яр. Наближаючись до Бабиного Яру наростав гомін, змішуючись зі стонами та риданнями.

2 ведуча:- Під відкритим небом була розгорнута ціла канцелярія, стояли письмові столи. Від натовпу кожного разу вилучали по 30-40 чоловік і вели під конвоєм «реєструвати». У людей відбирали документи і цінності.

1 ведуча:- Потім німці примушували людей роздягатися догола. Усіх без виключення – і дівчат, і жінок, і дітей, і старих; одяг їх збирали, охайно складали. Потім, приречених групами по 30-40 чоловік, кати ставили на край глибокого яру і впритул розстрілювали.

2 ведуча:- Тіла падали з яру. Маленьких дітей зштовхували в яр живими. Багато, підходячи до місця страти, втрачали розум. Велика кількість киян до останньої хвилини розправи не знали, що робили німці в Бабиним Ярі.

1 ведуча: - Бродят тучи над планетой,

Словно пленники в неволе.

В душном воздухе, прогретом,

Слышатся мне звуки боли.

Это души Холокоста,

Чьи разбросанные кости,

Что остались без погоста,

Стонут, просятся к нам в гости.

2 ведуча: - Просят, чтобы их согрели,
И обмыли, и одели,
И земле родной предали,
И молитву прошептали.
А в просторах неба где-то
Тихо бродят тени гетто,
Словно звездочки на небе,
Только нету с ними ребе.
Тихо, буднично и просто,
Бродят души Холокоста.

1 ведуча: - Коли мова заходить про Голокост, часто виникає питання: чому євреї не боролися за свою свободу, чому вони не чинили опір? Подібного роду питання відображають незнання фактів і реальних обставин, в яких опинились євреї в роки війни.

2 ведуча: - В дійсності євреї, приречені гітлерівцями на повне знищення, чинили опір нацистам, приймали участь у озброєній боротьбі за своє визволення. Існували дві форми опору: духовне і фізичне.

1 ведуча: - Духовний опір виявлявся в прагненні вижити, зберегти своїх дітей, свою культуру і національну самобутність. Для цього таємно організовували концерти і лекції в гетто, вручну копіювали книги, проводили вечори спогадів, збирались на таємні богослужіння.

2 ведуча _____: - За колючим дротом не забували про виховання дітей. Більшість в'язнів гетто і таборів смерті вели щоденники, намагаючись зберегти для майбутніх поколінь свідoctва про страждання жертв, про злочини нацистів, місцевих фашистів та зрадників.

1 ведуча: - Цикл смерти казался проклятьем...
Бесконечный конвейер убийств...

Наслаждаюсь этим занятием,
Вел отбор свой нелепый фашизм.
Но и в это страшное время,
Все равно удавалось мечтать,
Выживать или попросту верить,
Что возможно сначала начать.

2 ведуча: - И пройдя через ад и обратно,
Испытав столько горя и бед
Жертвы власти лица не теряли,
Хоть им счета в истории нет.

1 ведуча: - В'язні в гетто і таборах не обмежувалися духовним опором; поступово назріла ідея опору озброєного. Першими до озброєної боротьби з нацистами покликали підпільники Вільнюського гетто.

2 ведуча: - Зброю здобували у місцевого населення, викрадали на німецьких озброєних складах; саморобні гранати й кинджали вироблялися в гетто. Підпільна робота в гетто була важкою і небезпечною.

1 ведуча: - Про те, в яких умовах існували люди в гетто, говорять спогади тих небагатьох, кому випало зберегти своє життя, щоденники, записки, заповіти загиблих, а також накази та розпорядження нацистської влади.

2 ведуча: - Найбільше за все жителі гетто боялися відправлення в концтабір або на розстріл. Особливий жах у жителів Каунаського гетто визивали розстріли в Дев'ятому форту старої місцевої фортеці. Саме туди звозили євреїв усе літо і осінь 1941 року.

1 ведуча: - Литовський лікар, Є. Будвидайте-Куторгене, писала у своєму щоденнику 30 жовтня 1941 року: «Знову... відправлені на смерть десять тисяч з гетто. Обирали стариків, матерів з дітьми, тих, хто не пригідний до роботи. Багато трагедій: чи чоловік був у

місті й, повернувшись не застав ні дружини, ні чотирьох дітей! Або дружину залишили, а чоловіка забрали».

1 ведуча: - А потім, чуть заслышав команду,

Проводили кровавый отбор...

На работу за миску баланды

Или навзничь на кафельный пол...

В лагерях было все эстетично

И пугало своей чистотой.

Плитка выдраена педантично

Кровью узников и кислотой.

2 ведуча: - Жертвы думали, их ведут мыться,

У эсэсовцев был другой план:

Их вели в газенваген травиться

Или в краны пускали Циклон.

Газ Циклон был находкою немцев –

Средством против назойливых крыс.

Позже снова сумел пригодиться:

Стал орудием зверских убийств...

1 ведуча: - Сотни трупов тут же сжигали –

Крематорий работал всю ночь...

Так фашисты следы замечали,

Так хотели Рейху помочь...

А оставшихся жить заставляли

Строить их воображаемый рай

И с иронией крупно писали

На воротах «Арбайт махт фрай».

2 ведуча: - Чим далі від нас події єврейської катастрофи 1933-1945

років, тим більше мужності потрібно, щоб пам'ятати про загибель

шести мільйонів євреїв і мільйонів інших людей, убитих за те, що

вони були цигані, або слов'яни, по-іншому мислячі, або

військовополонені...

1 ведуча: - Мільйони невинно убитих, чий прах заритий в землю, або розвіяний по полям та дорогам, вірили в час помсти. В свої останні хвилини, стоячи на краю братської могили, переступаючи поріг газової камери, наближаючись до полум'я, приречені, посилали слова прокляття на катів, нагадуючи про неминучу відплату.

2 ведуча: - І прийшов час відплати. Перемога справедливості після страшних років гітлерівського владарювання дає нам право з надією та вірою дивитись в майбутнє. Фашизм убив мільйони невинних, але фашизму не вдалося убити правду, добро й справедливість.

1 ведуча: - Хай навічно збережеться пам'ять про страждання і катування мільйонів вбитих дітей, жінок, старих. Хай світла пам'ять замучених буде грізною пересторогою добра, хай попіл спалених стукає в серця живих та закликає до братерства людей і народів.

2 ведуча: - Понурые головы втянуты в плечи
Истории слёзы кроваво горьки.

Горят поминальные факелы – свечи,
Мерцают загубленных душ огоньки.

1 ведуча: - Бьют в сердце набатом, тревожно и звонко:
Оборванный крик на иссохших губах
И лагерный номер на ручке ребёнка
И ужас застывший в потухших глазах.

2 ведуча: - Мы слышим их крики,
Мы слышим их стоны
И память страданий
Как крепкая нить,
Сплетает нас вместе

В ряды и колонны,
Чтоб страшный последний
Их путь повторить.

1 ведуча: - Забыты уроки, размыты понятия,
Кровавый террор поднимается в рост.
Пусть скорби слова прозвучат как заклатья,
Что мир не допустит второй холокост.

2 ведуча: - А зараз хвилиною мовчання вшануємо пам'ять всіх ,
хто став жертвою злочинних вбивств фашистів у роки Другої
Світової війни.

(Хвилина мовчання)

1 ведуча: - Наш захід наблизився кінця. До побачення.

2 ведуча: - До нових зустрічів.

Список використаної літератури

Книги:

1. Безсмертя. Книга Пам'яті України. 1941-1945. – К.: Пошуково-видавниче агентство «Книга Пам'яті України», 2000. – С.198-199.
2. Відлуння Бабиного Яру: Поетична антологія. – К.: Криниця, 2001. – 258 с.
3. Енциклопедія історії України. – К.: Наукова думка, 2003. – С.157-158.
4. Новітня історія України (1900-2000): Підручник / Слюсарев А.Г., Гусев А.І. – К.: Вища школа, 2002. – С.346-347.
5. Трагедія Бабиного Яру. – К.: Дніпро, 1991. – 309 с.
6. Чёрная книга / За ред. Гроссмана В. – К.: Оберіг, 1991. – 560 с.
7. Шимановский М. Бабий яр: Страницы трагедии. - К.: Наукова думка, 1991. – 348 с.

Статті:

1. Бабин Яр: Символ жорстокості. На місці трагедії створять меморіальний музей //Голос України. – 2010. – 4 жовтня. – С.1.

2. Грабська А. Про один із найгірших злочинів проти людства // Голос України. – 2010. – 4 жовтня. – С.8.
3. Пам'ять про Трагедію Голокосту – не ритуальна декларація // Голос України. – 2010. – 21 вересня. – С. 4.
4. Петрушенко М. Вічний вогонь Менори // Урядовий кур'єр. – 2011. – 29 вер. – С.1, 5.

Ізмоденова Л.Г. завідувача відділом обслуговування Центральної бібліотеки КЗК «ЖЦБС»